

17
19
15
51

Norway station

Bla. a

tale om

ekspedisjonen

Returneses

BOLINDER-MUNKTELL

BOLINDER'S NORSKE A/S
OSLO

HEADQUARTERS
DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE CHIEF OF RESEARCH AND DEVELOPMENT
ARMY RESEARCH OFFICE
WASHINGTON 25, D. C.

Room 3E 391, The Pentagon

Office of
Scientific Advisor

16 November 1959

Mr. Sigurd Helle
Leader of the Norwegian 1956-1960
Antarctic Expedition

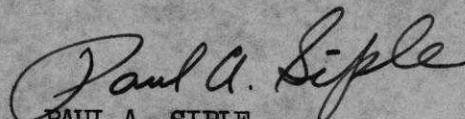
Dear Mr. Helle:

May I take this opportunity to send my greetings and congratulations to you personally and to the members of your expedition. We Americans have been very much impressed with the Norwegian Antarctic expedition and the results of our joint efforts both during and after the International Geophysical Year. I regret that I have never personally had an opportunity to visit Queen Maud Land though, in fact, it might be said that I have seen the southern extremity when I spent 1957 at the South Pole. During this year, more than ever, we felt a deep respect for Admundsen and his magnificent achievement in attaining the Pole in 1911.

I am certain that you will find the bearer of this note, Rear Admiral Stevan Mandarich, United States Navy (Retired), a most interested and cooperative observer with your summer operations. Admiral Mandarich, as I am certain you know, was the Chief of Staff and Aide to Admiral Byrd when he made his last trip to Antarctica in 1955 - 1956. I was serving at that time as Admiral Byrd's Deputy and we had a pleasant experience together taking part in the start of the Deep Freeze and IGY expedition. I am certain that you and your men will enjoy Admiral Mandarich's companionship.

May I wish you every success in your future activities and express my hope that we may have an opportunity to meet and talk of our mutual interests in Antarctica.

Sincerely yours,

PAUL A. SIPLE
Scientific Advisor

Office of
Scientific Advisor

Room 3E 391, The Pentagon

16 November 1959

Mr. Sigurd Helle
Leader of the Norwegian 1956-1960
Antarctic Expedition

Dear Mr. Helle:

May I take this opportunity to send my greetings and congratulations to you personally and to the members of your expedition. We Americans have been very much impressed with the Norwegian Antarctic expedition and the results of our joint efforts both during and after the International Geophysical Year. I regret that I have never personally had an opportunity to visit Queen Maud Land though, in fact, it might be said that I have seen the southern extremity when I spent 1957 at the South Pole. During this year, more than ever, we felt a deep respect for Amundsen and his magnificent achievement in attaining the Pole in 1911.

I am certain that you will find the bearer of this note, Rear Admiral Stevan Mandarich, United States Navy (Retired), a most interested and cooperative observer with your summer operations. Admiral Mandarich, as I am certain you know, was the Chief of Staff and Aide to Admiral Byrd when he made his last trip to Antarctica in 1955 - 1956. I was serving at that time as Admiral Byrd's Deputy and we had a pleasant experience together taking part in the start of the Deep Freeze and IGY expedition. I am certain that you and your men will enjoy Admiral Mandarich's companionship.

May I wish you every success in your future activities and express my hope that we may have an opportunity to meet and talk of our mutual interests in Antarctica.

Sincerely yours,

Signed

PAUL A. SIPLE
Scientific Advisor

Office of
Scientific Advisor

Room 3E 391, The Pentagon

16 November 1959

Mr. Sigurd Halle
Leader of the Norwegian 1956-1960
Antarctic Expedition

Dear Mr. Halle:

May I take this opportunity to send my greetings and congratulations to you personally and to the members of your expedition. We Americans have been very much impressed with the Norwegian Antarctic expedition and the results of our joint efforts both during and after the International Geophysical Year. I regret that I have never personally had an opportunity to visit Queen Maud Land though, in fact, it might be said that I have seen the southern extremity when I spent 1957 at the South Pole. During this year, more than ever, we felt a deep respect for Amundsen and his magnificent achievement in attaining the Pole in 1911.

I am certain that you will find the bearer of this note, Rear Admiral Stevan Mandarich, United States Navy (Retired), a most interested and cooperative observer with your summer operations. Admiral Mandarich, as I am certain you know, was the Chief of Staff and Aide to Admiral Byrd when he made his last trip to Antarctica in 1955 - 1956. I was serving at that time as Admiral Byrd's Deputy and we had a pleasant experience together taking part in the start of the Deep Freeze and IGY expedition. I am certain that you and your men will enjoy Admiral Mandarich's companionship.

May I wish you every success in your future activities and express my hope that we may have an opportunity to meet and talk of our mutual interests in Antarctica.

Sincerely yours,

Signed

PAUL A. SIPPLE
Scientific Advisor

Room 3E 301, The Pentagon

Office of
Scientific Advisor

16 November 1959

Mr. Sigurd Helle
Leader of the Norwegian 1956-1960
Antarctic Expedition

Dear Mr. Helle:

May I take this opportunity to send my greetings and congratulations to you personally and to the members of your expedition. We Americans have been very much impressed with the Norwegian Antarctic expedition and the results of our joint efforts both during and after the International Geophysical Year. I regret that I have never personally had an opportunity to visit Queen Maud Land though, in fact, it might be said that I have seen the southern extremity when I spent 1957 at the South Pole. During this year, more than ever, we felt a deep respect for Admandsen and his magnificent achievement in attaining the Pole in 1911.

I am certain that you will find the bearer of this note, Rear Admiral Stevan Manderich, United States Navy (Retired), a most interested and cooperative observer with your summer operations. Admiral Manderich, as I am certain you know, was the Chief of Staff and Aide to Admiral Byrd when he made his last trip to Antarctica in 1955 - 1956. I was serving at that time as Admiral Byrd's Deputy and we had a pleasant experience together taking part in the start of the Deep Freeze and IGY expedition. I am certain that you and your men will enjoy Admiral Manderich's companionship.

May I wish you every success in your future activities and express my hope that we may have an opportunity to meet and talk of our mutual interests in Antarctica.

Sincerely yours,

Signed

PAUL A. SIPLE
Scientific Advisor

Norsk Polarinstituttets målevirksomhet

Av

Bernhard Luncke

Til Norsk Polarinstituttets oppgaver hører kartlegging av våre interesseområder i polarstrøkene. Til å begynne med dreiet det seg om Svalbard med tilliggende øyer, dernest Øst-Grønland og Jan Mayen, siden også de norske besittelser i Antarktis; Dronning Maud Land, Bouvetøya og Peter I. Øy. I direkte tilknytning til kartleggingen er drevet geologisk og glasiologisk undersøkelse og opplodding av farvannene. Av spesielle arbeider kan nevnes kullundersøkelser på Svalbard. Polarinstituttets meteorologiske avdeling analyserer data fra de norske fastlandsstasjoner i Antarktis og opprettholder meteorologiske stasjoner ombord på alle norske hvalkokerier. På ekspedisjonene har fra tid til annen også deltatt oceanografer, zoologer, ornitologer, botanikere og andre.

Arktis

I Tidsskrift for Det norske Utskiiftningsvesen. Nr. 4. 1949, finner en oversikt over instituttets målevirksomhet inntil da. Neste oppgave ble kartleggingen av Jan Mayen. Der ble på vanlig måte foretatt astronomisk stedsbestemmelse, triangulering og vannstandsmåling. Detaljene ble skaffet ved skrå- og loddrettffotografering fra fly. Konstruksjonsmålestokken var 1:20 000, 6 blad, og utgivelsesmålestokken 1:50 000, 2 blad. På Svalbard arbeides det fortsatt med triangulering og fotografering fra luften. I samarbeid med Flyvåpenet og ved bruk av Catalinafly ble det i 1956 foretatt en omfattende skråfotografering for den topografiske kartlegging, dertil loddrettffotografering for glasiologisk og geologisk formål. Skråbildene gir landskapet helt ut til synsranden, og da metoden fordrer få passpunkter er den egnet for første gangs kartlegging. Selv med en flygehøyde på 4 000 m kan et område dekkes ved forholdsvis få bilder selv om man regner at det må tas fra to motsatte kanter.

Det er besluttet at Widerøe's Flyveselskap ~~AVS~~ i år skal ta fatt på dekning av Svalbard ved loddrettffotografering fra stor høyde. Dette har lenge vært et ønskemål, og er nå blitt mulig med den nye flytype med stor stigeevne og aksjonsradius. For konstruksjon etter det nye materiale vil trenses ytterligere triangulering og passpunktbestemmelse. Hertil fordres mer arbeidshjelp, noe det i lengere tid har skortet på. Kartleggingsarbeidene i Antarktis har bevirket at arbeidene nordpå er tilsvarende forsømt, så hittil er det bare utkommet 8 regulære blad i serien topografiske kart over Svalbard i 1:100 000. Norges geografiske oppmåling har påtatt seg utarbeidelsen av flykartene over Svalbard og Jan Mayen i den internasjonale serien etter det grunnlag vi nå har ferdig.

Antarktis

Den systematiske kartlegging av Dronning Maud Land tok til under den Norsk-britisk-svenske Antarktisekspedisjon 1949-52. Konsulent Nils Roer ~~hart~~ laget fullstendig geodetisk kartgrunnlag over et stort område. Samme område ble dekket ved skråfotografering i to sesonger, med fly fra Widerøe's Flyveselskap ~~AS~~ i 1950-51 og fra det svenske flyvåpen i 1951-52. Nærmere redegjørelse om dette finnes i Norsk Tidsskrift for Jordskifte og Landmåling. Nr. 3. 1953. Materialet er på det nærmeste ferdig bearbeidet og vil gi 8 kartblad i målestokk 1:250 000.

Under det internasjonale geofysiske år opprettet flere nasjoner stasjoner i Dronning Maud Land, og legger på flere måter aktivitet for dagen. For hevdelsen av norsk suverenitet er det en fordel med mest mulig norsk navnsetning. Et eksempel på dette er kartet Sør-Rondane utgitt i 1957. Det omfatter et eget fjellområde som strekker seg over 7 lengdegrader. Kartet er laget ved hjelp av utlånte amerikanske flybilder uten å ha terrestrisk grunnlag. Amerikanerne selv akttet ikke å gjøre noe med billedmaterialet, og trodde ikke vi ville få stor glede av et forsøk på å utnytte det til konstruksjon.) Kartet har allerede gjort god nytte. Marinekaptein H.E.Hansen har stått for utgivelsen av dette kart på samme måte som utgivelsen av de 12 blad "Kystland i Antarktis" utarbeidet etter det store billedmateriale opptatt på Lars Christensens ekspedisjon 1936-37 av Viggo Widerøe og Nils Romnæs. (Det var dengang krefter igjøre for å få materialet bearbeidet og utgitt i Tyskland, men det ble forhindret.) Alle nevnte kart er i målestokk 1:250 000.

Da Norges deltakelse i det internasjonale geofysiske år ble drøftet og det ble besluttet å opprette Norway Station, satte kirkeministeren kartleggingen som en betingelse. Geodet Sigurd Helle ble leder av ekspedisjonen, og overvintret nå for tredje gang. Med tilknytning til Roers målinger har Helle ført de geodetiske arbeider østover. På siste ekspedisjon 1958-59 deltok også to andre feltpartier, og de nyttet for første gang tellurometeter til distansemåling. Flyvåpenet deltok med to Otterfly og et personell på 9 mann, med major Gudmund Odden som sjef. Under reisen var flyene demontert og pakket i kasser og plassert på dekket på ekspedisjonens fartøy M/S "Polarbjørn". Operasjonsbasen ble lagt på barrieren 3 km fra kysten. Det var gjort grundige forberedelser, og med sitt utstyr og personell la Flyvåpenet for dagen alvor og vilje til å gjennomføre oppgaven. De oppnådde resultater strekker seg betraktelig utover det programmet forutsatte. Begge fly hadde installert likt kartleggingsutstyr, men bare timene for det ene gikk med til fotografering. Fjellområdene mellom 2° vest og 30° øst, en strekning på 1100 km, ble dekket ved skråbilder fra ca 4000 m høyde. Likeså ble en tilsvarende lengde av barrierekanten fotografert. Timene for det andre flyet medgikk til utlegging av bensindepoer, utsetting av markpartiene, forflytning og transport tilbake til basen. Slik utnyttelse av fly er trolig ny i norsk kartleggingspraksis. De store distanser var dermed ikke lenger noe problem, og heller ikke breområdene med sprekker som umuliggjorde

framkomst med traktor. Otterflyenes egenskaper kom til sin rett. De er rommelige, har stor lasteevne og fordrer liten start- og landingsbane. Understellet var ski og hjul samtidig. At alt gikk prikkfritt må flygerne og bakkemannskapene ta ansvaret for. Under såpas egenartede forhold vil spennende situasjoner lett inntreffe, særlig ved ilandbringingse på barrieren og under storm når utstyret er truet.

Vedlegg: Klisje av illustrasjon, oversiktskart Dronning Maud Land, dimensjoner høyde 64 mm, bredde 104 mm.

Tekst under samme, 1 boktrykk:

- A Et av bladene "Kystland i Antarktis"
- B Utgitt 1957
- C Under bearbeidelse

90% av verdens is er

$\frac{3}{4}$ av verdens ferskvann er lagret i
ismassene i Antarktis.

Russarane har målt is som er 4.0 km i tykkelse
ca. 500 km sør for Mirny. Isen ligger på 1.130 m
over havflata.

Gjennomsnitt 2200 m. tykkelse is.
I alt ca. 30 000 000 km³ is i Antarktis
(fastlandet)

Temp. i dyp 12-20 m = gjennomsnittlig vannstemperatur
(luft)

Medeltemp. i sentrum av Ant. ca. $\pm 56^{\circ}\text{C}$

Ymer hefte 4 1960 M. M. Somovs artikkel.

Halley Bay 950 km

Lagare > 550 km

< 1000 km

1600 km

2 av 15 japanska hundar
överlevde övervintringen ^{älvne} på Syowa
Base i 1958

Emperor penguins fast for up to 4 months through the frigid antarctic winter at rookeries as far as 50 miles from the open sea. During this long fasting period, they court, mate, and incubate their eggs despite temperatures as low as minus 30 degrees Fahrenheit.

Norsk Polarinstittutt

Statsinstitusjon

1948

NSIU — 1928

Norske Stats skjedde Spitsbergen eksped.
Adolf Hoel

Nytt, ukjent land — kartlegging

Geografiske oppdaginger
Geologi.

Avd.

Top.

Kyber.

Geolog.

Geofysisk

Biologisk

34 faste

Dv 8

Stt JM Beerenberg

III 34

JM 72 13A

Lunde DML (fiell)

" " "
" " "

TS Vulkauútbrót

✓ III 33

DML 1:250 000

DML 58-59 4136

2463

Kart

E 83

3648 ✓

E 65

0876

E 87

✓ Kart Ant. ^{ny} Noreg innleiðna

✓ Bævetöya sektor-krau

S 56 1800

LJ 41

G 5

5 ✓

F 10

16

L III 22

29

L II 6

G 51

J 17

H 11

J 42

XVIII 3

J 44

Kart Miðatlantísk rygg

Möller Bay (Tinayre)

" miðline Barantshavet

Svalbard 1:1 000 000

" Antarktis

I 3

S 36 2562

* (Kart Svalbard)

L VIII 1

Kvalross

D 78 rein

PL 47 rödsildre

18 Kart Björnöya (geol.)

K 14

✓ K 12

Kart Svalbard geol. 1:1 000 000

Slutsatsen blir att ved divoisen förlorar genom smältning på ytan ersättes av frysbning på undersidan.

" Lenin " 16000 ton 44000 tkr.

4200 m tjock is antapar Byrd-basen.
Underlaget 2500 m under havsflata.

På Sydpolen: Levande bakterier på 29 m djup i
inlandsisen, $\pm 55^{\circ}\text{C}$, äldre 800 år eller mer.

Ymer Häfte 4 1960. H. Wilson Ahlmanns artikel.

Ca. $\frac{9}{10}$ av all isen på jorda s i Antarktis.

---

24. aug 1960. Vostok $+88.3^{\circ}\text{C}$

Det kan högrast rätt ut at masjonar skal krancla
om herredöme over Antarktis.

Norge var der livande ^{kvalfangere} masjonar.

C. A. Larsen med "Jason" (1892)

Chris. Christensen ässe ↑

Otto Nordenskiöld på "Antarctic" med C. A. Larsen som kaptein

Carsten Zachariassen 1898-1900 ^{led av} British Antarktis eksp.

→ "Southern Cross" - Bernhard Jensen, skipper (nordmann)

Användes 1906 - Nordvestpassasjen "Gjøa"

+ 1928

Riser-Larsen

Lützow-Holm

Brant Balchen

Viggo-Wildsoe

Lars Christensen

1. "Norvegia" eksped. 1927 1. del, 1927 skaperte Branteløya

27. jan. 1930 over Branteløya lya under Norge som
norsk biland.

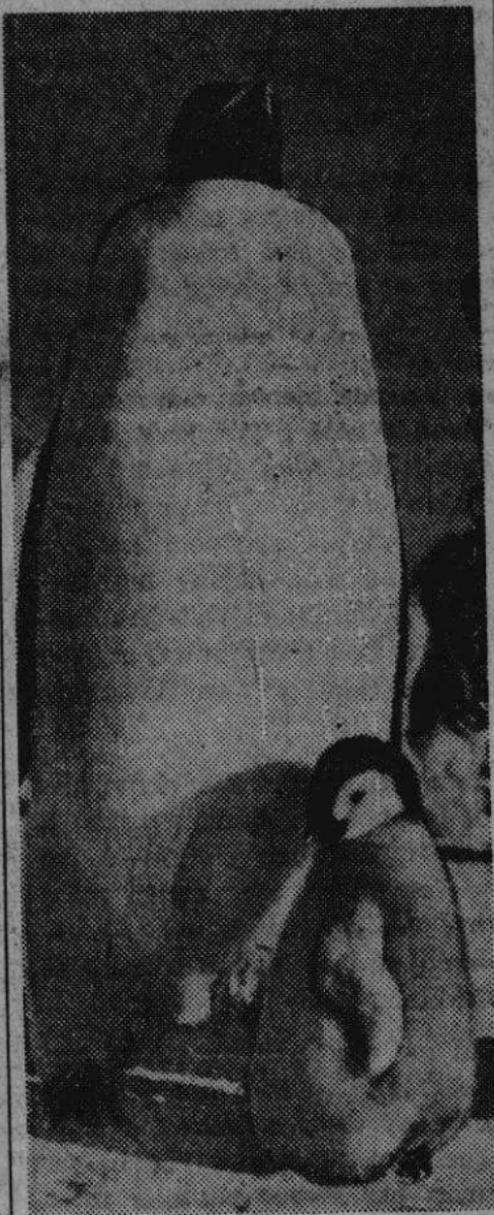
2. "Norvegia" eksped. 1928

2. febr. 1929 skaperte Peter I Øy

14. jan. 1939 -

Pingvin drog hjem 1600 sjømil i ukjent område!

Pingvinen er et av de forunderligste dyr i verden. Den er utrolig hårdjør, og er et av de få vesener som kan livberge seg i Antarktis.

Den amerikanske biolog Richard Penney, som deltar i forskningsarbeidet, har foretatt et eksperiment som gir et fantastisk bevis på pingvinenes orienteringsevne. Fem Adalie-pingviner ble merket med ringer og tatt ombord i et amerikansk fly, som fraktet fuglene fra Wilkes-stasjonen til den amerikanske base ved McMurdo-sundet 1600 sjømil borte. Omkring

Vi fikk ikke se «hele folket på ski» igår. Sneværet tidlig på morgenkvisten skremte nok mange, men de som kom seg avsted, angret ikke på det. Etterhvert klarnet det opp og på golfbanen på Bogstad ble det utover dagen et yrende liv. Blant dem som gikk en mil — eller mer — var ordfører Brynjulf Bull og varaordfører Rolf Stranger. Ja, Jens Book-Jensen og datter kom inn i fin form, og Frank Robert løp milen så fort at fælt få la merke til ham engang. «Dagens prestasjon» leverte den 89-årige konsul Pehrson som brukte noe over to timer på 10 km. På «Embassy Hills» som golfbanen nu kalles fordi de fleste ambassaders skiløpere liker terrenget der så godt, svirret det i de forskjelligste tungemål. Ikke minst var de aller minste begeistret da de fikk rundtur med trekkhundspannet. Lederhunden ovenfor heter Akela, og de to som kjører spannet, er Terje Fjeldstad (til høyre) og Christen Jønsberg. Og på sleden sitter Anne, Bjørn Gabriel, Wenche og Trine. Se også reportasje på sportssiden.

SORRY IDAG

Arkitekten

som har vært med på å omdøpe Tveten i Ø. Aker til Tveitan, heter selv Tveten. Formodentlig bare inntil videre.

SORRY
e. Trollhaugens Tass

ni måneder senere dukket to av pingvinene opp ved sine gamle redeplasser ved Wilkes. Hvordan de hadde funnet frem og hvilken rute de fulgte, vites ikke, men turen er et enestående bevis på deres evne til å finne tilbake til rede-plassen selv om de ble sluppet fri på et helt ukjent sted tusener av kilometer borte.

Dykkar Majestet

Hr. statsrådene

Hr. formann

Vyrde kvinnes og menn!

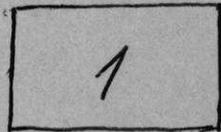
Den ytre årsaka til den store aktiviteten i
Antarktis i dei siste åra må søkjast i

Det internasjonale geofysiske året 1957-58.

Stormaktene bygde sine av stasjonane sine
all lenge før Det internasjonale geofysiske
året tok til, og av no etter at det er
stutt, har arbeidet og samarbeidet halde
fram så aktiviteten er ennå umåteleg
stor.

At også eit lite land som Noreg tok
del i det store samarbeidet i Antarktis, heng
nok ~~for~~ mykje saman med den norske
annekseringen av Tromsø Maud Land
i 1939. Den norske regjeringa førelø
å senda ein heilt norsk ekspedisjon

på grunnlag av våre vitenskaplege tradisjonar
i Antarktis og av omsyn til våre almenne
interesser i Sør-polar-stroka.

Dette kartet viser det norske kravet
i Antarktis - Dronning Maud Land som
det heiter. Grensa i vest er meridianen
som går 20° vestafør Grøn., og grensa i
aust er meridianen 45° austafør Grøn..

Nordgrensa og sørgrensa er derimot heller
dårleg definert; for det som i 1939

var dragt inn under norsk statsvede, var
fastlandsstranda mellom dei nemnde grensene,
med det landet som ligg innafør denne
stranda og det havet som ligg innåt.

No er det nok så vanleg å nytta sektorprinsippet
i Antarktis slike som det er teikna her, men
om det er det offisielle norske synet, skal ikkje
eg kenna uttala meg om i kveld.

Austafør Dronning Maud Land ligg den
australiske sektoren som imedan vert kløyvd i
to av ein smal fransk kile - Adelic Land.
Endå lenger aust ligg Ross - sektoren som
New-Zealand gjer krav på. - Vestafør
Dronning Maud Land ligg Falklandssektoren som
Stor-britannia vil eiga, men det er her verdt å
leggja merke til at også Argentina og Chile
gjer krav på nokolunde same området.

Kartet viser også kvar dei to norske
øyane, Bouvet-øya og Peter I. øy ligg.

Dette området er lenge herredømt.

Korkje Sambandsstatane i Amerika eller
Russland har sett fram krav om herredøme
over landområde i Antarktis. Dei vil stå
heilt fritt og godkjenner i det heile ikkje
noko krav frå andre land.

Der som alle nasjonane som var med
og forma ut Antarktis-avtala i Washington
føre jul, ratifiserer avtala, vil det dei fyrste
husti åra ikkje verta nokon politisk strid i
Antarktis, kva som omatte komna til å handa
~~etterpå~~ er vanskeleg å ha nokor meining om.

~~Antarktis~~ Ekspedisjonen 1956-60 er den første
reint norske stats ekspedisjonen, ^{til Antarktis,} og den største i sitt
slag. Pengane til ekspedisjonen skaffa Kyrtje, og
Undervisningsdepartementet ved statsråd Bergersen,
men det var Norsk Polarinstitutt - som forresten
ligg under Industridepartementet - som med prof.
H. U. Sverdrup i brodden fekk i oppdrag å planleggja,
organisera og utrusta ekspedisjonen og enda
han er stad. Professor Sverdrup døyde brått
snauet eit år etter at ekspedisjonen reiste, og frå
då av var dr. Anders K. Orvin øvste leiaren.

Ein moderne ekspedisjon krevj utvilsleg mykje
utstyr om i alt skal gå nokolunde kvirkefritt eit
heilt år utan forsyningar av nokre slag, og
ekspertar på mange område hjelpte til for å
finna det beste og mest lidhøvelege utstyret.

Førberedingsarbeidet var ganske stort og omfattande,
og då ekspedisjonen reiste i nov. 1956 var
ingen ting gløymt.

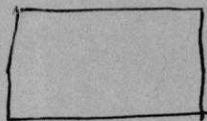
Arb. bl.

Rundt hele Antarktis ligg eit mektig
isbelte som sjølvsagt varierer med årstidene, men
som også kan variere ganske mykje frå år til år.
Noko vestfor nullmeridianen har det som regel
vori ganske lett for sterke selfangstsküter å trengja
gjennom isen, og bortsett frå siste sørturen med
Polarbjörn, har den norske ekspedisjonen vori svært
heldig med istilhøva.

Den japanske og belgiske ekspedisjonen,
som ligg lengst aust, har derimot hatt mykje
ly med isen. Eit år måtte japanarane reisa
frå stasjonen sin med helikopter, og stasjonen
var utan menneskap ein heil vinter fordi avtøysings-
båten ikkje kom inn, og tre sesongar på rad
har dei belgiske ekspedisjonsbåtar - som bortsett
frå siste året, har vori ~~ein~~ norske selfangarar -
leggi fast i lange tider og vori meir eller
mindre bundne av isbrytarhjelp.

Siste sørturen hadde Polarbjörn isvaskar
og kom fram tre veker seinare enn tenkt. Medan
Polarbjörn låg i lett is, kom den argentinske isbrytaren
"General San Martín" heilt uventa opp på sida
myrskjolden, og Polarbjörns fette gå i kjølvatnet
eit godt stykke. Eg har seinare høyrst at
denne framifrå gode isbrytaren som både menneskapet

og passasjerane på Polarbjörn såg på med undring,
ikke greidde å nå målet sitt, nemlig dei
argentiniske stasjonane langt inne i Weddelhavet.

Stasjonen vår — Norway Station som
han heiter, — vart liggjande på shelfis ^{på} $70^{\circ} 30'$
sørleg breidd og $2^{\circ} 32'$ vestleg lengd. Stasjonen
låg 55 m over havet, og ein kan vel rekna
med at isen under var ^{omkring} $\wedge 350$ m tjukk.

Da vi kom dit med i slutten av 1956,
var den næraste grannen vår i aust den
japanske stasjonen Syowa som også ligg
i Dronning Maud Land. Eit år seinare
kom så den belgiske stasjonen King Baudouin
Base, og enda eit år seinare vart den
russiske stasjonen Lazarev bygd. Lazarev
skal ifylgje bladmeldingar byggjast ut til
russisk hovudstasjon i Antarktis.

7 vest var det heile tida den ~~britiske~~
engelske Royal Society - ekspedisjonen på Halley
Bay som låg nærest. ~~Men stasjonen er~~
~~skru så på seg~~

Her ligg den aushalske hovudstasjonen, Mawson. Tre gonger dagleg sendte vi dei meteorologiske observasjonane våre til Mawson som så sendte dei vidare. — Ein annan aushalsk stasjon — Davis.

Den russiske hovudstasjonen Mirny og innlandsstasjonane som har vore i drift i stuttare eller lengre tid. —

Vidare kan eg nemna at den amerikanske versjontralen låg i Little America, om lag på same staden som Roald Amundsen hadde sin Framheim.

Vi skal heller ikkje gløyma den amerikanske polstasjonen på sjøvege Sørpolen, eller Amundsen - Scott - basen som har vort kalla, til ære for leiarane for dei to fyrste ekspedisjonane som ~~gjorde~~ nådde Sørpolen. — vår eigen Roald Amundsen og engelskmannen Robert Scott.

I Weddelhavet låg den amerikanske stasjonen Ellsworth med norsk-amerikanaren Finn Ronne som leiar.

Den engelske stasjonen Shackleton var utgangspunktet for dr. Fuchs' transantarktiske ekspedisjon.

På Graham Land eller Palmer-halvøya ligg
argentske, argentinske og chilenske stasjonar, same
stades fett i fett. Det er tydeleg politikk med
i spelet.

Stasjonen

Dette er ei teikning som viser korleis stasjonen
var bygd. ~~Denne teikningen er~~ ^{Kopert av disse to husene er} på vel 50 m².

Radiostasjonen her, meteorologiske delen der, og eit
lite lækjarkontor.

Kjøkkenet låg der, og stova med fangbordet
der, og radioen i kroken. To små kontor og
eit møkerom.

Sovehuset var store bortimot 80 m² der
hvar mann hadde sitt vesle rom, ^{på} ca. 4 m².

Garasjen var den fyrste tida.

Ballonghuset med gassgeneratoren.

Aggregathuset med to aggregat og
mekanisk verkstad i den andre enden.

Ein kassegang ~~gikk~~ går her. Det står i ^{håndboken}
av kasser med proviant og ymist utstyr på bae
sides.

Dette er ein gang med oljelags - dieselolje
og parafin. Det ^{oppharles} var ~~en~~ fire 190 l. fat i breidda
og to i høgda, og feta i midten varf tekne ut
etterkvart som dei varf fôrnde.

☞ Jeg skal så vise nogle få billeder i raskt tempo.

Dette er på den første tur i området skulptur
iden for å finne ein lagelig plass for stasjonen.

Radio ~~stasjon~~ og meteorolog stasjonen, lyktene
og stova, sovehuset og sykkelturist. - Her
vart kassegangen bygd.

~~Her~~ Slik såg nokre av kassegangen ut
for presendringen vart lagt over.

Kveldsobservasjon. ^{Sjå} Stasjonskåpe for
lunge tidan djupt under snøen, men
observasjonshytte, antennemaster, ~~og~~ meteorolog
kärnet og skorsteinpipene fortel kvar
stasjonen er.

Det som er synlig på overflata i
fjergelperspektiv.

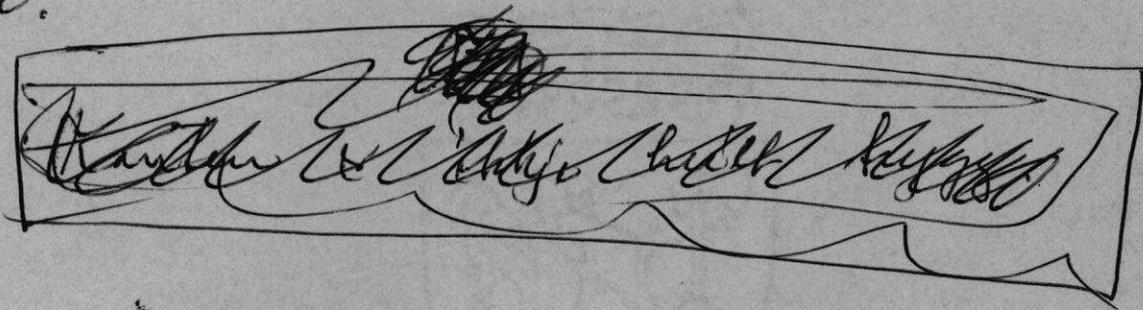
Rimmet ligg i store flak inne i
gangane.

□

Landingssplasset var høg, men ikke
for høg, ~~Det~~ var faktisk ei ganske lagelig
bygging vi hadde første året.

□

og slik sag det ut da vi var
heuta.

~~Programmet~~

Hovedtema av ~~det~~ det vitenskapelige
arbeidet på stasjonen var lagt på meteorologi,
Men i tillegg kom glasslogg^{ninger}, strålings-
målinger, sonnmålinger, ~~og~~ registrering
av jordmagnetismen og fotografering av
sørlyset.

Vi skal så gå over til filmen.
Som i filmen talar sitt eige språk. Eg
skal gjva nokre små merknader, ^{men han vert kjøyd!} men det kan
elles i nokre mon tala for seg sjølv.

~~Lat oss så gå over til~~ ^{Utvalgt er} filmen om den norske antarktiske ekspedisjonen 1956-60, dvs. filmen om ein treårig overvintrings ekspedisjon og kortleggings- om ein flyekspedisjon sørsumaren 1958-59.

Overvintrings ekspedisjonen reiste frå Oslo den 10. nov. 1956 om bord på dei to selfangstskutene Polarsirkul av Tromsø og Polarbjørn av Brundal ved Ålesund. Reisa gjikk om Las Palmas på Kanariøyane og Montevideo i Sør-Amerika der det ved sida av olje og vatn også vart teki ombord litt proviant og nokre reservedelar som ekspedisjonen krong.

Eit nokre utvalgt syn om bord i skutene var alle grønlandshundane som ekspedisjonen hadde med - ikring 40 i talet då vi reiste.

Veret var stort sett godt om ein ikkje alltid så godt som på filmen her. Mange illgjettne havstykke skulle passerast og reisa var ikring 10 000 naut. mil lang, så vi hadde også ein hvaling i blandt. Då fekk hundane seg ein sjøskvett av og til, noko dei lika dårleg. Blund, Ælvator vert det sjølocast i varmaste laget for desse hjukkpelse dyra som ÷ fødde til å leva i snø, is og kulde, så dei paser og paser og likar seg nok berre så små hløer godt.

Alle ekspedisjonsmedlemene klara seg tolly
godt for sjøsjuke jamvel om selfangstsküter nok
ikke er dei beste båtene å reisa med for folk
som sjeldan ferdest på sjøen.

Ein av styrmennene observerer solhøgda
- middagssolhøgda - med sekstanten for å finna
kva breiddegrad vi er på.

Et friskt bad i rindv tropesol kann vel
gjera godt. Dette er ombord i Polarbjörn.

Her er Polarsirkel i sjøen, tungt lasta
og med mykje dekklast, og endå skulle vi ut
bord. ^{mer}

Litt sjøskvett på Polarbjörn

Vi er nu så langt sør at vi går mellom isfjella. Mange av dei kan ha vakre former. Det er stor skilnad på isfjella i Sørishavet og isfjella i Nordishavet. I nord er det breane som kalvar, og vi får dei veldige isklumpane som liknar på fjell. I sør derimot er det stykke av den flate shelfisen som bryt seg lause og rek til havs. Difor har isfjella der stort sett loddrette kanter og er heilt flate oppå, ~~derfor dei då ikkje har velt og lagt seg over på sider.~~

I Husvik på Sør-Georgia skulle vi ta oss bord proviant og dessutan orange som kvalkjøt til hundemat. Her ser vi Sør-Georgia på fråstand. Landskapet liknar mykje på Svalbard.

Her ligg eit par kvalbåtar ved den eine sida av kaia og ekspedisjonsbåtane ved den andre.

Ein kval vert slepa inn på flenseplassen

Orde karar tek seg straks av arbeidet og det går kvitt og greitt unna. På kvalstasjonane er det sjølvsagt kval, kval og att kval som er samtalen emnet frå morgon til kveld.

Kvalen i Sørishavet har skaffa landet vårt mykje
valuta. Ein må tru at dei meteorologiske
observasjonane våre, kunne hjelpe til så vermelding ^{Jan}
vart rikare for visse delar av Sørishavet, og
at så kvalfangarane i nokre mån kunne
ha beinveges nytte av ekspedisjonen. lengst.

For oss var Sørgeorgia reine eventyrøya
å koma til med det rike dyra og fuglelivet
langt skrudene og ^{dei} så merkja dyr og fuglar
som ikkje finst på våre breiddegrader. lengst.

Desse tungdyra her er friddelege og lite
redda menneske, jamvel om menneske er ein
skapning dei fleste dyr og fuglar burde
reddast. Det var veldig frodig her med langt,
grønt gras.

2
Sjöölefantane & tünge, svære kolossar,
som veg mange hundre kilo. Eg vil nok
seia at dei store sjöölefantane er stygge
dyr, men eventyrlege å sjå på likevel. Det
& sjöölefanthannane som har den svære nasen.

Pingvinane & likevel dei mest
komiske av alle dyra og fuglane der. Vi
møtte dei i sjøen ei god stund før vi kom
til Sør-georgia. Dei har for små venger
til å kunna flyga, og på ~~fast~~ landjorda
& dei nok seime og nærast nok hjelpelause
å sjå til.

Denne karen ser ut til å byggja seg
og ventar kanskje å verta bunnane på magen,
Var det litt fampirk etter eit godt måltid,
eller skal han overtyda seg om at alle fannene
& på plass.

Men vi får nok reise videre, men er
det langt att, og vi har hille det brue isbeltet
som skal passerast. Ved den sørlegaste äga i
øygruppen Sør-Sandwich öyane møtte vi isen
for alvor, og då er det ^{nok} best å kliva opp
i bänna og dirigera skuta derifrå.

Vi gjekk fyrst litt austover langs is-
kanten og sette så kursen mer sørleg og
gjekk inn i isen. Det er litt tung
dønning her.

Polar^{sirkel}~~björn~~ som er sterkast, sterkast
byggd og har størst motorkraft går fyrst og
brøyter veg, medan Polarbjörn følger etter i
rika. Men går det tolles fort, for isen
er ikkje så tett og tung, men av og til
hurde det at skutene så vidt seig fram.

Skipperen på Polarsirkel, John Jakobsen,
styrer skuta. si.

No er det betre for hündene. Temperaturen
sig, og dei tung ikkje lenger ligge på para
på dekket.

Dette er barrieren. Store delar av kysten i Antarktis er ein loddrett isvegg på 15-20 eller opp til 30 m om lag som her. Det er uråd å komma oppå der frå ein båt, så ein må lita til lågare losse plassar.

Første landingsstaden i ein lang fjord eroko vest for 0-meridianen. Vinterisen låg noko i fjorden, og ein einleg keisarpingvin helsa oss velkomne til Dronning Maud Land. Dei er så vakre desse keisarpingvinane, og her er ho bestemor ~~et~~ ute og går. Ja, liknar det ikkje på ei gamal kone?

Dermed pingvinane skal komma fort fram på isen, legg dei seg på magen og rot av garde med nevgjør og føter.

Dei vakre fargane i hovudet skulle komma lydeleg fram her.

Ein sel - Weddelsel - ligs og kosar seg
på isen, mett og god, men det ser mest ut
som han er krimsjuk og har gløymt lommevilla
si. I denne fjorden låg det femmeling
mange selar.

Bikkjene er interesserte, men vågar
ikkje å gå til åtak på dei svære ~~skott~~
selkoppene.

Lasseplassen er fjuumen, og traktorane kan
sakast på barrieren. I fjuumen var lasseplassen
så god som vi kunne menta å fjuuma han.

Ein traktor skal køyra vekk ut av aggregatet
som var pakka i ei stor kasse, og vinsjar
sleden med aggregatet på, dei fyrste omkrane
og køyrer så avgarde med det vidare innover
til ein tryggare stad, for det er best å køyra
godset vekk frå kanten etterkvart som det kjem
frå båtene. ^{skjønne kan bygge kass} Snøen er noko blaut, men belte-
traktoren tek seg tolleg godt fram likevel. Fjogen
mit kor mange lass eller kor mange tonn last
det vart køyrt til Norway Station, men mykje var
idet.

Her er det liv i hundedegarden. Hundene
er rektig i storform no. Dei har komi til
snøen og kùlden og ville nok ha lika eit
slagsmål au. (noke lenger)

Denne fine hunden fekk engelskmennene
med seg til Halley Bay i 1957 og han har
det visst rektig fint der.

Det er ikkje alltid berre solskin i Antarktis,
men i vind og snøver er det sjòlsagt lite moro
i filma. Her er likevel gjort ei prøve på det.

Nokre adelpingvinar som er mykje
mindre enn keisarpingvinane og vantar dei
fine fargane oppe i halsen.

Det snøar og fyt, men både medlemmer
av ekspedisjonen og mannskapet på båtane
arleides likevel, og humøret skal ein ikkje klaga
på.

Store hangar med kasser, ymist brevyrke
til husa og mengder med oljefat er lossa og
skal kryrast vekk. Sjòlsagt kan det vere litt
surft i snøføykja, men når det ikkje er verre enn
hes, må ein nok mytta lida. Surongen er skitt,
og mykje må gjerast for vinteren og vinterstormane

set inn for ialvor.

Slike små merkeplagg vart brukte til mange ting. Her står litt og minner oss om at det finst ikkje eller gamle lagar under snøflata.

Ein av faktorene kjem fram av snøskaret;

~~vi hadde sett opp~~ ~~for~~ Det har ~~vi~~ nok vist og skaka så falt at surringane med strammast.

Stasjonen låg ikkje 35 km frå losseplasseu, og kjøretida til stasjonen med lass var 3 timar. Eit tillegg med some sleder kunne gjerast på timar. Etter dette vete ettersynet av surringane ber det avgarde vidare på den store snøslatta.

Eit djelager som har legi så lange på same staden at det held på å fyka ned. Det er nok best å taka det opp snart. At vi alt hadde vi med 115000 l dieseldiase, parafin og bensin fyrste året.

Bitkjene skal ha sin matbit ein gong om dagen avlen det skinn eller blæs, og det er mykje slak i hundearden. Dei rykkyis i banda, hoppar og kjeffar.

Husa & sette opp. Det gjekk både fort og greitt. Nokre menn & her i ferd med å fetta igjen så ~~gjette~~ mellomrommet mellom to av husa ikkje skal blåsa fullt av snø. Det skal helst gjerast grundig, for eit ørlite hol her kan vera nok til at det legg seg ein stor snøhøyg på innsida fyrste dagen med kuling.

Her har vi så områningom byrja med kassegangen. Kasser løy det overalt om lag, og det var om å gjera å selja opp flest mogleg for dei snøa ned. Vi var til all lücke heldige med veret i byggeperioden, og tok fyrst og frumst ute arbeid når veret tillet det, og venta med inne arbeidet til veret var dårleg. Sjålv om husa & ruste og står der med golv yttervegger og tak, & det likevel mykje ^{snøkkvarslid} som må gjerast inne for alt & ferdig. (mir)

Eit proviantlager som ligg nok så djupt, vert
teki opp og flutt inn i den gamle garasjen
som no ikkje lenger kan brukast som garasje for
skuld all snøen som har samla seg utanfor
inngangen. Fleire og fleire lager ute kunne
etter kvart takast inn og det vert mindre og
mindre å passa på.

Det meteorologiske lårnet skal gjerast høgare.
Da det siste klbygget kom på var det 35 m
høgt. Sannare vert den øvste delen av lårnet
skadd nok i ein fjell orkan vi hadde.

Litt mors i snøen viser at karane er friske.
Dette må vera ein varm dag sidan dei har så
lite fledd på seg.

Ei lita prøve på å stå på hendene er mislykka,
men gjer litt morsjon som det i grunnen var altfor
lite ~~av~~ på stasjonen.

Hindane må også vera ondt på likem, men
utan å kjenna hindane svært godt, er det lite
lurt å lita med dei når dei har mat. Dei
skal helst, og vil helst eta maten sin i fred.

Siste året kom det om lag 450 mm snö. I 1957 og 1958 var mindre. Alle dager vil derfor om ei stund ha snöa ned, og rundt alt som stikk opp av snöen, ligg det seg store skavlar. Her ligg kasser og oljefat djupt under snöen, og bulldozarstejret på traktoren er i bruk for å skjiva ~~snöa~~^{det meste} til sides.

Traktoren gjør mange manns arbeid, og om ei stund kan fata takast opp. Vi hadde ikke plass til alle ~~fata~~^{oljer} i fatgangen så nokre måtte lagrast ute, men ^{det} vart senere førdt over på tomfat i kassegangen. (mer)

Om vi ser at det først 6-7 fugleslag
på og i nærleiken av stasjonen & vi nok
seinmeleg var det rette talet. Denne brun-
ryggja petullen & såleis ein av dei få
fuglane der. ~~Mat først ikkje her på snøleik.~~
Stor flokkar flaug ofte over stasjonen på
veg til eller frå reira sine i fjella langt
i sør. Mat først ikkje her på snøleik.

Køyring med hundespann & interessant,
og det & heilt utvileg så sterke, seige og
uthaldande hundane &. Dei småspring
gjennom mil etter mil, men det hengst både
tid og tolsund for å køyra inn eit hunde-
spann, og den store snøleik rundt
stasjonen utan eit einaste mål å køyra
mot var lite veligna til det.

Og så litt pedikyr. Det lauge håret
mellom potene må klyppast vek, eller hengjer
det seg snøklumpar der, og hundane vert
sårfotte.

Det var to slags pingvinar ute ved kysten.
dei små adelie pingvinane og desse store
keisarpingvinane. Ja, ja, pingvinane klarar
seg vel om dei dett på sjøen. Verre er
det med mannen.

Her er det så bratt at det kan vera
lurt å taka nebben til hjelp som ei slags
ekstra klo. Ja, det går oppover den bratte
~~bratte~~ kanten.

Det er no morsk å gå ein søndagsstur
så fint som her er. Kanskje er det ei
stund sidan dei møttest og har kanskje
å røda om. Dei har vist eit godt ansa
til kvarandre.

Og så nokre kjempesprett opp av vatnet,
og i rasht lempo klarar pingvinane seg oppover
den bratte kanten, og legg merke til korleis
dei brukar nebben når dei skal reisa seg opp
på fotene. Vi smaka på pin gvin kjøtt, og det
kan godt brukast som mat - i eit kviptak.

Her er det først å renne, og ut i sjøen
ber det med ut plask så spruten står høyt.
← Pingvinene er blitt fantastisk glinske i vatnet, og
her leikar dei. — Vi fann eit pingvinegg
ein stad. Det vop 450 gram. — ~~450 gram~~

Dei adellepingvinar spaserer den lange vegen
helt til stasjonen. To var ivorne nok til
å koma hündane for mart og miste livet.
Den tredje quidde seg. Han sa oss takk til
alt vi laud han av mat. Lett å ha stått
der i mange dagar utan å ha feki til
seg neering av noko slag — så vidt vi
veit — rusla han tilbake til kamratane
sine ved sjøen. (for langt)

 Hausblomning på Norway Station, Rimet
heng i flukke lag på arkennene og bardivane.
Husa ligg djupt under her, og ein mann er på meg
inn. Røyken i framvinneren til venstre er
eksoen frå aggregatet. Eit aggregat gjeldt stort
sett dag og natt, år ut og år inn ~~og~~ vi hadde
elektrisk lys overalt.

Dette viser litt av kassegangen. Ein som har vore ute 21 på veg ned stigen. Då vi reiste heim var denne stigen 5,60 m, så det er nok tungvint å gå inn og ut. Starke med ting i hendene.

Stuertem kjem ut frå kjøkkenet og skal henta litt proviant som må binast opp. Heile kassegangen var eit einaste stort kjøleskåp.

Ein radiosonde som skal ^{slippast} ~~kontrollerast~~, og eit aldri så lite ^{hunder} slagsmål.

Før å skaffa vatn frongst nokso kanskje snø som måtte binast. Snøen vart gjerne henta i snøholes og boren inn i to 190 l oljefat som stod ved sida av primuskomfyran i kjøkkenet.

Meteorologiske observasjonar vert tekne innot frå andre stasjonar, og våre observasjonar vert sende. Radiosonden er i drift.

Når dei meteorologiske observasjonane er mottakne, vert dei sette på kart av ein meteorologassistent.

Temperaturen i ulike djup i snøen skal
lesast av, ~~og~~

---

og her vert temperaturen i ymse høgdar i tårnet
registrert.

Radiosonder skal kalibrerast

---

og her er ein av meteorologane i ferd med å
leikna verkarlet etter dei observasjonane som sist
er mottokne, og kartet med vermelding påført
vert hengt på veggen.

~~Radio~~Signal frå radiosonden vert mottokne.

Ein anemograf er eit instrument som
registrerer vindstyrken. Nett no er det orkarr.

Når vindstyrken er på stor, kan det
spraka og gneistra i radio-antennene slita
som her. Strømstyrken er liten, men spennings
er høg.

Kleda frong ein vask av og til, og vi hadde fullt moderne vaskemaskin. [Denne underbüksa hadde nok ikkje den fargen då ho var ny. Det ser mest ut som heile vasken har fått same fargen. Vi sakna i grunnen skylvatn, rikeleg mengdes med skylvatn.

Ein liten øyevask. Lækjaren prøver å få ut ~~med~~ ^{litt-øyevask} ~~med~~. Til all tulle hadde lækjaren lite å gjera med sine medisiner og medicinske instrument, og siste året greidde vi oss utan lækjar. Det alvorlegaste uhellet var eit leimbrot, og det gjekk om lag eit år før den uheldige var arbeidsfør att.

Vi er no inne i verkstaden, og her er orke som skal skjerast med gasbrannaren. Vi hadde i grunnen alt ei frong av verkty og guma til reparasjonane som måtte utförast.

Eit av aggregata

Her er boremaskinen i drift.

Ein av dei mange skreddarane i arbeid
med den automatiske elektriske symaskinen.
Her ser vi samstundes litt av korleis han har
det inne på romet sitt.

Disse inngåingane er ferdige og oppvåkne
på Norway Station og skal ha klapp lide
når ein går ut og kjem inn.

7
I dette huset stod eit rawinsett som er
eit instrument for å måla horisontalvinklar
og vertikallvinklar til sondeballengane med.
Når snøskavlane vert store rundt huset og
ballongen blas^{er} langt vekk at vertikallvinkelen
vert liten, gjev rawinsettet feil verdi. Difor
måtte heile huset med innhald flyttast av og
til, og i slik flytting ser vi her. Huset er
stort og summeleg tungt, men faktorene
drog det.

Rein kartlegging høynde ikke med til arbeidsoppgåven ~~en~~ i Det internasjonale geografiske året. Det var likevel naturlig at den norske regjeringa ønsket ^{å gjøre} kartlegginga vidare i Dronning Maud Land når det først var sendt ein ekspedisjon dit, og det ville verta eit naturlig framhald av ^{kartlegginga} v. Maudheim ekspedisjonene utførte.

Sommeren 1957/58 ~~arbeidde~~ ^{arbeidde} vi fire mann i Fjella. To drev med ^{fuvaring} ~~kartlegging~~ og to med geologisk og glasiologisk arbeid.

Vi låg borte i ~~botn~~ ^{ca.} fem måneder.

På ^{reisen} ~~reisen~~ inn til fjella bygde vi av og til små store snøvarder og venta at dei skulle vera til god hjelp på heimturen, men nei.

Vi la også ut nokre depot, med langsmelt snø, med hundermat, fjellmat og dieselolje

Brespukkane kan vera tynske. Slik visst dei av og til får fly

11

Prutken er sin nakne h nd. H ndane sto ute
~~i godt som i d rt~~ i alle slags ver. To miste livet
i ein fall orkan og sinne m tte av og til takast
inn og sinast opp n r det var for mykje sn  og
is i pelsen. ~~Denne~~ H ndane som gjekk lause her,
er fj dde p  stasjonen, og er s nnr ikkje fullvaksne.

Et par av karane hadde  rn ldagen p  same
datoen, og d  m  det sj lvst tt litt ekstra stell. Dei
har f tt telegram i h ve dagen og innhaldet er ut
til   vera godt. (meir)

Her sit vi fleire rundt bordet.

Ekte fin bleitkake vert servert, og det er ikkje
tvil om anna enn at ho vil smaka og smaka godt.
Ekspeksjonen hadde med l de mykje og god mat, og
problemet var ikkje   f  maten til   gli ned, men
  hindra at det gli ned for mykje. - Fune i stova
var det m la og stelt riktig greit.

~~Et stort spel~~

Det var spela mykje sjakk. Sjakkoppg ver var
ogs  populære ei stund. ~~Det~~ Litt f nkegymnastikk
kan hengjast av og til.

~~Denne~~ karane har

~~Det er~~

Derom (meir)

Jølle ~~oppsettene~~ på stasjonen og

Prøkten - ein vakker hünd. ~~Disse vil ha~~ ~~hündane ikke~~
Disse er ~~ikke~~ fullvokstene så det går, kanskje. Ellers sto det i bandet
i godt som i dørlegger. To ~~oppte~~ ~~libel~~ ~~vi~~ ~~en~~ ~~for~~ ~~orkan~~, og ~~sinne~~ ~~matte~~
av eit par av ~~karane~~ ~~3~~ ~~hadde~~ ~~stare~~ ~~en~~ ~~alsdag~~ på same datoer.
det er for mykje snø og is.

og så må det sjølvsagt litt ekstra stell. Dei har
gjitt telegram ~~og~~ i kvise dagen og innhaddet
ser ut til å vera godt. Tine i stova var det mala
og skilt riktig greit, til og med opphaldstavle på vegg.
Her er vi fleire rundt bordet. ~~Her~~ ~~er~~

Ekke, fin blautkake avest servert, og det er ikkje
litt om ~~anna~~ ~~ann~~ at ho vil ~~smaka~~ ~~og~~ ~~smaka~~ ~~godt~~.
Ekspedisjonen ~~hadde~~ ~~med~~ ~~ba~~ ~~de~~ ~~mykje~~ ~~og~~ ~~god~~ ~~mat~~, og ~~problemet~~ ~~var~~ ~~ikkje~~ ~~å~~
få ~~metre~~ ~~til~~ ~~å~~ ~~gje~~ ~~vid~~, men å ~~passa~~ ~~på~~ - at det ~~ikkje~~ ~~gikk~~ ~~med~~ ~~for~~ ~~mykje~~.
Eit nokon ~~vanleg~~ ~~hidtrøyte~~ ~~ett~~ ~~sjakk~~ ~~spel~~. Ein ~~inn~~
hug forresten ikkje kalla ~~for~~ ~~hidtrøyte~~. ~~Det~~ ~~er~~ ~~god~~ ~~konke~~ ~~gymnastikk~~ - ~~no~~ ~~en~~ ~~om~~
kom ~~hugst~~ ~~at~~ ~~og~~ ~~til~~
var også populære i stund. ~~Spjakk~~ ~~opp~~ ~~gaver~~

Her er i alle fall ein som set stor pris på
kaka, og han er ikkje åleine om det.
Daus. (lenger)

Det er khatt å reparera traktorane om vinteren.
Spjeggjet rimar, og hændene vert stivfroene.
Traktorane stod ute mykje av tida og bleis fülle av snø.
Det kan diskuteras hva ~~best~~ ~~og~~ ~~er~~ ~~best~~ ~~praktisk~~, skjegg eller
ikkje skjegg. Vi klara oss godt både med og utan skjegg,
men kanskje er ~~eit~~ ~~par~~ ~~skjegg~~ eit par ~~en~~ ~~langt~~ ~~det~~
beste. ~~Her~~ ~~er~~ ~~ein~~ ~~som~~ ~~ikkje~~ ~~har~~ ~~skjegg~~. ~~At~~ ~~smiles~~
ikkje i skjegg, men ~~han~~ ~~smiles~~ likevel. Han driv og reparera
ein hündeslede. Kaldt er det, men hümøret er godt og
alt går greit. Vi brukar desse Nansen sledane som er
utvæleg gode og slitesterke. Mange andre ~~er~~ ~~Antarktis~~
ekspedisjonar brukar same slag sledar, og det er godt å
vita at norsk Polarutstyr er så høgt verdsett i utlandet.

Eit lite sledelass med hundefisk som vår flyttlast.
Ett stort var det fjerre og fjerre laget ute. Nye kassar fikk ~~brukt~~
frumterea nokke av karant. ^{litt etter litt plass i kassegangen} så på skitten var som lag
Niels Nergaard, meteorolog fullmekkig alt innaktors.
Torbjørn Linde, glasiolog

Sledane med utskjutt som skal vere med på langtmen
inn til fjella, utt surra. Det er mykje som skal
med, mat, hundemat og ^{diesel} olje.

Dette huset som er bygt for ein plele hadde vi
også med. Det gav plass til oss fire som reiste, og
lagleg og griff var det på ~~alle~~ ^{mange} måtar. Visssturk
var det lite, men likevel ~~var det~~ mykje meir komfortabel
enn felt, ~~for~~ ~~for~~ ~~for~~ og det spande oss for arbeidd
med å slå opp ~~felt~~ og rida med felt og pakke
alt. Vi fekk diverre svært dårleg føre så vi
mest ikkje kom fram, og mattelegi sju veker køyde
berre om nettene ~~der~~ ^{vi} ^{og} ^{frid} ^{var} ^{godd} ^{nok} ^{og}
sova om dagane. På den tid var det sol både
dag og natt, men natts temperaturen er lågare og
fjort ~~litt~~ ^{vi} ^{mitt} ^{en} ^a ^{prosser} ^{til} ^å ^{ha} ^{trøst} ^{thom} ^{den} ^{og} ^{gjort}
autover ^h ^{kom} ^{ter} på shelfisun soinga vi sørav inot
fjella, og like etter at vi hadde byrja på bakkane
miste vi diverre ein fraktor i ein stygg besprekk.
Køyd ~~men~~ fekk til all tulle ingen skade, men det
var iråd for oss med dei hjelpredene vi hadde, å
få fraktoren oppatt. Alle fristvadene våre var
mislukka. Vi søg også av eit belte for å gjera
han lettere, men nei, Han ligg der den dag i dag.
Vi reiste med to fraktorer og to hundepar ^{frå skapene}
Ejeblik det dårleg før, ~~skulle~~ det ikkje gå like ut med

bera ein traktor. - Pá Skjalfsánum hadde vi koyt
 oss eit 14 km breitt område med sprekkar og
 ordane oppover mot fjella, kunne vera fleire så
 det var best å vera varsam. Men traktoren
 kunne også koyrast med bannar ~~mett~~ ^{mett som}
 ein hest, og det gjekk ganske greit. ^{Da skidde ein som tryggde eller ryttar}
 hadde elles mange fastkøyningar ~~og~~ dagleg. Når
 ikkje ~~fraktora~~ ^{fraktorbeltet} fekk tak lenger gav ~~han~~ ^{fraktoren} seg
 ned og stod fast. ~~Spora var~~ ^{Spora var} Snøen var

laus, spora er djupe og her står han, og kjem
^{ikke av felleken.}
 Buser skyndar seg ikke på slikt mekanisk
 tittel.

Traktoren kjem seg opp ~~7~~ når ikke
 sledane heng på og så må sledane
 vinsjast fram. Slik kunne vi halda på og
 vinsja opp kilometerlange bakkar og heile
 reisa inn til dei fyrste fjelltoppane vi
 nådde tok ~~otte~~ ^{sju} uker og var svært bysamt på
 mange måtar. Ski brukar vi mest ikke
 hundespanna er med både som røking og
 for mindre turar ut frå hovudkursen ~~der~~
 når det er ~~ikke~~ umogeleg eller upraktisk å
 bruke traktoren.

Slorooooopp. - Det er uheldigst hundespann
 og har.
 Det ~~er~~ ^{med det} fyrste felleit vi nådde ^{U vi hovuddepotet vårt}
 nord for det høge Gimbelfellet, ^{Det ligg}
^{på ned 2700 m.} og så ser
 vi vestover mot Mayo fjella.

Så tek vi ein liten målbitt utafør feltveggen
 ein vakker solskinsdag. Det er likevel ikkje varmare
 enn at ein godt kan sitja med skiur leve på
 hovudet, og elles er solbillene heilt turrande i
 det skarpe solskinet.

Dette er eit magnetometer for måling av
 vertikalkrafta av jordmagnetismen. Som regel er
 det kalla å utföra observasjonane, forles då på
 hundene, fordi svært mange vitenskaplege instrument
 er vanskelege å arbeida med med vottar på
~~høndene~~.

Carad Hella, hitv disse.

~~St...~~

Fleire fugleslag hadde reisa sine i fjellsidene
 mellom dei var skida.

og snøpetullen hekkar også der. Denne
 ligg på ut egg. Det er ^{brøttnet} $\sqrt{200}$ km ut til havet
 og det er det for å finna mat for seg og
 ungane. Kampen for tilvært er minst like
 hard i Antarktis som andre stader.

Det er best å vera marsam så bratt som
 det er her. Mange av fjelltoppane var utko-
 varde å koma oppå, jamvel om dei er så små
 og uskildege ut på frøplund - og kikkerten eller
 steodolitten - som han heiter i fag språket - er
 det best å få hilt opp på toppen, for med den
 skal det mest horisontal og vertikelvinklar til

andre fjelltoppar i grunnlaget.

Medan enkelte avleides i fjella, går livet sin gang på stasjonen og. I dette huset som står høgt over snøflata på fire stolper står et apparat ~~for~~ til å fotografere sørlys med. Taket kan ~~festet~~ brettast ned. Ved hjelp av et vanleg 16 mm filmapparat som er ombygd litt og et par speglar ~~kan~~ ^{kan} ~~det~~ ^{er} ~~mulig~~ ^{mulig} å fotografere heile himmelkula på et bilete. Apparatet tok automatisk et bilete i minuttet ~~og~~ og alt i alt vart det vel eksponert bortimot 1/2 million bilete på dei tre åra ekspedisjonen låg der.

Her er toppen av ballonghuset. Halopartem av taket kan hekkfast til sides og ballongen med ^{høyende} radiosonden i ei kang snor under kan gå til vers. Vi stude opp ^{til} ballongen i dypet 12 og 12. Balongens ^{vædder} ^{15-50.000 m} ^{høide} ^{12 og 12} Når været var godt vart ballongen fylgd i denne flokket. Horisontalvinkel og vertikalkvinkel vart skrivne ned.

~~Instrumentet~~ på dette høge stadiet har eit på vanskeleg grunn som ason oppsett fotometer. Eg skal ikkje her nemna nokre om ~~korleis~~ ~~det~~ dei tekniske detaljane eller korleis det verkar, ~~med~~ ~~berre~~ ~~men~~ ~~at~~ ~~det~~ ~~var~~ ~~med~~ ~~for~~ ~~å~~ ~~finne~~ ~~asammengte~~ ~~i~~ ~~lufta~~.

~~Det~~ Det har komi snø i det siste og noka vi må krabba ut og inn gjennom ~~frø~~ frø og til tross under snøen, held på å flyka ned av snø. Og eit my kesse vert sett oppå den gamle og slagen gjord ein halv meter lenger. Dermed

Pyrrheliometer

Solarimeter | for Globalstrahlung (med ring rundt)

~~Bolometer~~

Heliograf (solskin)

6

skulle all vera klart for dei fyrste manadene framover.

Törnt hadde fleire gule termometere og termometere i ymse høgdar. Det var for ^{og samanlikning} ~~gjennomsnitt~~ vindstyrken og temperaturen i ~~ymse~~ ulike høgdar over Isøflata.

Kor mykje kaldare vel antette

pyrrk
Eit kuldometer (°) til —

Ein ^{heliograf} ~~solstrålinregistrator~~ som registrerer kor mange soltimar det er pr. dag. Det er ganske enkelt ei glasskule som virkar som eit brennglas og brenner hol i papiret når sola skin

amma
Eit ^{ut solarimeter} strålininstrument. ~~(S)~~ som det har komi litt rim på. ~~(balansometer (S))~~

Hindane skal ha litt mat att. Selkjøt ^{og selspekke} vert skori og hoggi opp.

Temperaturen vert målt i snøen.

Dei skulle ein helst tru var ein av dei gamle ^{monke} vikingane som skulle ut og seila, men han har ikkje gaura om den store snøslatta å seila på, og finnr nok ikkje Vindland.

Så er det eit fallager som omi takast opp.

Det ligg svært djupt, og traktoren er til god hjelp. ^{da} ~~der~~ har det ^{ofte glegg} ~~löst~~ seg så mykje snø ^{tilbakefor} inngangsdøra til garasjen at det er best å køyre vekk ^{ut}

Vi skal så stå litt fra flykspeditøren, da den kom ned.

Polarlyørn ligg ved iskanten og lossar, og mange s opptekne med frakten og flya.

Disse s godaener med ~~inn~~ same dei mofest,

~~Frakten~~ ~~frakten~~ halar og drag på flya som enno s umvorte. Dei var godt pakka i ~~plast~~ stov kasser og ^{trane} plast rundt heile.

Flykspeditøren var heldig med været og kom tidleg i gang med arbeidet. Dei byggde hus nokre kilometer inne på skuldsen og kalla lossen Rundvind stasjon.

Mulige rest s stå på for ein sel ~~inn~~. Han har nok allis eit noko slikt for ~~og det er~~ kanskje tryggast s dukka ut i sjøen. Vatnet er kaldt, men ikkje for han.

Det s mulige som må gjerast og mulige som skal passast på. Best ville det vera om alle kunne arbeida i 24 timar i døget men litt over med til.

Eit lite hundeslagemel. Grønlandshundane liker å slvast og kan vera nokre ~~arog~~ på kvarandra, men mot menneske s dei snille.

Sanne overvintra i eitad sinne strad y r

Den kramme snöen har fest seg på haktu-
belta så dei hoppar noko stygt.

Nye folk vert ynskje velkomne til stasjonen.

Dette er ein ekstra utgang vi hadde eitt stund.
Mykje nytt gods og utstyr kjem til stasjonen, og det
skal pakast inn og pakast ut.

Stuertem flær ein sel. Han ventar kanskje
å finna eit passende stykke til qvsta si, for
selkjölet kan leirkast.

sinnaastid

Det er varmt å arbeida ute og ein
boks öl ser ut til å smaka godt. Livet
er vel herleg, meinet desse to.

Flya var montert, og kom på vitjing
til stasjonen. Noko så fint som fly hadde itidje vori
der tidlegare.

Den går inn for landing. Landingsplass
fint overalt ~~der~~ rundt stasjonen. Mykje og lett
set dei seg ned.

Julehøgtid på Norway Station, Den vest riss

To stuer har vi i soing ved primuskomfyren,
og til jule vert det finni fram det beste som finst
av alle slag. Litt julepynt vert hengt opp på
veggene, og eit lite juletre står pynta på bordet.
Eller vi det som kjent høgsommer i Antarktis på
den tid, med midnattssol og gode greier så det
vi på sett og vis lite som minner om jule.
(lunge)

Telegramma ströymde inn til jule, og
juleaften hadde vi ein stor konvolutt full med
telegram som skulle delast ut. Fuguen fekk
me mindre enn 4-5, og hadde stort sett
dagleg kontakt med Bergen

Så vankar det litt fersk frukt

og ellers har det komi julegaver av ymist
slag, ~~og~~ likar for ungdomme heimne og for
voksne i Antarktis.

Flygarane skal tilbake til stasjonen sin,
og du skal no snart taka til med oppgåva si,
nemleg fotografering av fjella.

Slike tek noku av fjella seg ut, sett frå
fly, mektige fjell, ein mektig natur, dragande,
lokkande. Ingen hadde vori ~~der~~ på bakken her
før den norske ekspedisjonen kom der. Landet er
kaldt og dautt. Snøen og isen, ja, den ewige
vinteren dominerer her.

Fjelltoppar ^{høye} over 3000 m høge, først det
mange no

Litt snøføykje langsmed bakken, men
hinsdane er i like godt hennør for det. Dei omtar
nok på spektrasjonen sin. No.

Flyet kjem på bølging til eit snakkparti
som har arbeidd i lenger tid i Hella.
Nye folk skal arbeida der ~~der~~ i nærbutikken
og utstyret vert beki ut av flyet.
Offar flya praktiske.

Frå ein av feltplassane ~~i~~ ~~Wohlfahrt~~
~~området~~ Mange vil sikkert seia at det må
vera fall å ligga i felt i Antarktis, og det
kan det sjølvsagt vera. Vi kom godt i frå
det.

Det vart lagt ned fleire bensindepot
til bruk ved svært lange flyturar, og her
vart bensinlanken etterfylt.

Flyet startar for beredning

Det v hardare skare og meir skavtut
enn ved stasjonen, så flyet koster litt på
seg for det kjem i lufta.

Litt smeltevatn kan ein finna av og
til, og her i ei lite ~~gryte~~ i fjellet & det
nok til å drikka seg utyrt.

På ein annan fjelltopp omage kilometer
borte står ein mann med eit liknande
apparat. Det & eit såkalla fellinometer,
til å måla avstanden mellom ~~apparatene~~ ^{apparatene}
med. Avstanden på 30-40 km kan
målast med ein feil av ~~30-40~~
noke få centimeter.

Det er nok snøtt ^{og} dette erle
norske flagget står der no. Vindene har
brudeg voni for sterke.

Det går fint med hundesparnet. ^{Det duger} Store
tunge lass, og her har det komd snø rundt
fjella. Å liggja i lang tid i kuling er
slom og lite nytt.

➤ På heimturen var vi innom Maudheim

~~som~~ der den Norsk Britisk Svenske Antar ekspedisjon
med kaptein John G. som var
heldt til i 1950 og 1957.

med kaptein John G. som ledet
heldt til i to år, nemlig 1950 og 1957.

Slik en meteorolog måstet ut no. Den
skulle i alle fall vera 10 meter høy så
Maudheim ekspedisjon der.

Vi skulle også ha vært innom Bannet
og, men ventet oss for dårlig.
og der vi fant dårlig ut.

□

Det norske flagget ble frambrakt ikke lenger på Norway Station. Ein sørafrikansk ekspedisjon på 10 mann ^{med Johannes la Grange som leder} overtok stasjonen og mesteparten av utstyret i januar i år. Det ligger nu fire utenlandske ekspedisjoner i Dronning Maud Land, en sørafrikansk, en russisk, en belgisk og en japansk, men ikke en eneste nordmann.

Den norske ekspedisjonen kom tilbake i slutten av februar. Mykje vitenskapelig tilfang var samlet i dei tre åra ekspedisjonen varde, og i lang tid vil mange personer vera opptatte med å arbeida med observasjonane frå Norway Station. Ekspedisjonen vår var nok den minste og au den billigaste av alle ekspedisjonane som låg i Antarktis. Vi vonar likevel at observasjonane ^{våre} ~~som vi utførte~~ ~~at~~ kan gjeva nye opplysningar om Dronning Maud Land, og at dei i samband med resultat frå andre stasjonar, vil kasta nytt lys over ymse sider av geofysikken i Antarktis.

Legg vinnar at Dykkar Majestet og alle som er samla i Aulau i kveld, har fått eit lite innbrykk av kva Antarktis er, eit innbrykk av kva stasjonen vår såg ut og kva slag arbeid vi utførte og kva vi utførte det.

Seg vil likevel minna om at filmur leitnar
eit solskinsbilete av Antarktis. Dem blide síða
av Antarktis vert fest til film ^{regusa} ~~leita~~. När
stormane rasar og snöfyrkja þiskar, ells när
hundene og skivfroene og kinnu og næstjoppau
kvide, og det in gun som lek fram filmapparat.
Det og ling ein helst skal oppleve for ^{re Helg} a
vita ikkje ^{er} hva Antarktis kan vera, men hva
Antarktis si.

På grunnlag av Norges vitenskapelige tradisjoner i Antarktis
vil det være meget ønskelig at Norge skikkelig deltar i
Det internasjonale geofysiske år også i Antarktis. På dette
grunnlag og av hensyn til Norges almindelige interesser
i Sydpolar- strøkene har regjeringen besluttet å foreslå
en helt norsk ekspedisjon denne gang.

~~1911~~

Stasjonsplan

6

Detta er ei teikning som viser korleis stasjonen var bygd.

Ekspedisjonen hadde 14 menn ~~da~~ da vi reiste, og alle hadde to-årskontrakt. Det gjekk likevel slik at tre reiste heim etter ~~itt~~ det første året, og tre nye kom i staden, så vi var fjorten menn andre året også. Etter planen skulle ekspedisjonen ha vori avslutta ~~etter~~ etter to år, men samarbeidet i Antarktis hadde gjevi mirsmaak, og fleire nasjonar var interesserte i å halda fram med observasjonsprogrammet enda eit år. Noreg gjekk også med på det, og dermed skulle ekspedisjonen halda fram enda eit år. Observasjonsprogrammet på stasjonen skulle vera stort sett det same, men mannskapsstyrken ~~skulle~~ ^{vart} redusert til ~~14~~ 9. To menn reiste heim andre året og 5 nye kom med. Det H såleis i alt 22 menn som har overvintra på Norway Station, sju eit år, sju to år og sju tre år.

Kameratskipene og samarbeidet på stasjonen var et ~~svært~~ omitt skjov, langt bedre enn ~~vi~~ ein hadde
 kor til å venta når ein fekk på at så mange,
 med ulike interesser skulle bli saman i så lang
 tid ~~med~~ på slike ein isolert plass, ein av dei mest
 gudsforlatne og keisame plassane på vår jord. Sjølvs
 landet er ugjestmildt, og landskapet ved stasjonen
 er ei einaste stor snølette, innover og utover,
 austover og vestover. ^{begge} ~~begge~~ ^{er} ~~er~~ vinter.

~~Etter at~~ ~~Den~~ Antarktisk-ekspedisjonen kom tilbake
 med Polarbjørn i slutten av februar. Mykje vitenskapleg
 tilfang vart samla i dei tre åra ekspedisjonen varde
 og i lang tid vil mange personar vera opptatte
 med å arbeida med observasjonane frå Norway Station.

~~Etter~~ ~~at~~ ~~Den~~ ^{den} norske ekspedisjonen var
 nok den minste og billigaste av alle ekspedisjonane
 som låg i Antarktis. Vi vantar likevel at observasjonane
 som er utførte av ~~denne~~ ~~veste~~ ~~ekspedisjonen~~ oss,
 kan ~~besta~~ ^{gjera} nye opplysningar om Dronning
 Maud Land og ^{at dei} i samband med resultat frå andre
 ekspedisjonar, vil besta mykje lys over ymse sider av
 geografikken i Antarktis. ▼

Pionertida er slutt, også for Antarktis sitt vedkomande.
 Det er meir og meir slutt med kappetriden for å koma
 som fyrstemann dit eller dit. Arbeidet på ein moderne
 stasjon ~~er~~ ~~og~~ er av vitenskapleg art, eit vidt observasjonsprogram
 som skal utførast, eit program som skal og bør gå

orkolende kontinuerleg heiladag som kvardag.
Det rare er likevel at tida går utruleg fort og man sin
har slikt rutinearbeid.

EG har nokre lysbilete frå ekspedisjonen som eg
gjernne vil syna, fordi det som du viser ikkje kjem
fram av filmen.

Antarktiskekspedisjonen er slutt. ~~Mykje~~ Mykje
~~vitenskapleg~~ vitenskapleg tilfang vart samla i dei tre åra
ekspedisjonen varde, og ~~ett~~ i lang tid vil ~~for~~
fleire vera opptekne med å arbeida med ~~resultata~~.
observasjonane frå Norway Station.

~~Det er~~ Som alle kjemur til var
~~Ekspedisjonen~~ planlagt som ein
to-årig overvintrings ekspedisjon, men vart leggjande
des i tre år, og det er i alt 22 menn som
har overvintra på ~~Norway Station~~, sju i eit år, sju i to år
og sju i tre år.

~~For å se på som det er~~

Alle bølger som reiste med,
Kartleggings ekspedisjonen.

~~Ses i Måten som overtok.~~

Landskapet på stasjonen.

Hindene ligger rikt, dim av g til

Radio kontakt

Radio (kingkasting)

~~Høyeste Station~~

~~Kartleggings ekspedisjonen~~

Skadar - bein brot, frostskadar.

Programmet

PAKKSEDEL

Reserve utstyrt

- 6 stk. skjorter, str. 40-42
- 6 sett makk undertøy, str. 52-56
- 6 par ullvotter
- 6 par vindvotter
- 6 par pelsforede skinnhansker
- 2 dusin knapper til vindtøydraktene
- 6 sneller svart Bjørnetråd, nr. 4
- 6 sneller hvit Bjørnetråd, nr. 4

- 1 par Koreastøvler, str. 45
- 1 par Filttøfler, str. 44
- 1 par kalosjer til filttøfler, str. 44
- 1 par grubestøvler, str. 44
- 6 par tykke innleggssåler
- 6 par filtsåler
- 2 stk. belter
- 2 par bukseseler
- 6 stk. frottehåndklær
- 6 stk. drillhåndklær
- 4 stk. fjelltruser, str. 54
- 25 stk. lommestørklær
- 1 stk. pyjamas, str. 52
- 1 stk. Fedek pyjamas, str. 54
- 1 stk. treningsdrakt, str. 54
- 4 stk. ulltepper
- 2 stk. hodeputer
- 4 stk. putetrekk
- 2 par sokkeholdere

Bjerke:

- 3 stk. ull-skjorter - Høyella, str. 44
- 2 par dongerybukser, str. 58
- 1 par Nesna-tøfler, str. 48
- 6 par vindvotter
- 3 par tykke sokker, str. 11,5

Snuggerrud:

- 1 par dongerybukser, str. 50
- 2 stk. skjorter, str. 39
- 2 sett ull undertøy, str. 52
- 1 stk. helsetrøye, middels størrelse
- 1 par Nesna-tøfler, str. 46

Vinje:

- 2 stk. Boysens treningsdrakter, str. 54
- 1 par dongerybukser, str. 54
- 1 par vadmelbukser, etter tidligere mål
- 2 sett makk undertøy, str. 54
- 2 sett ull undertøy, str. 54
- 2 par fjelltruser, str. 54
- 10 stk. lommestørklær
- 2 par Nesna-tøfler, str. 48
- 3 stk. kammer

300

100

100 *krøttern*

500

300

100

6

~~Flugting av Ravn~~

Las Palmas, olje og vassstankane fyllest
Hindane pesa med tunga langt utover kjøften.

Sør = Sandwich-øyane

Endra kursen juledagen

Buktene vest for fyrste landingsplassen, 3 km lang $\frac{1}{2}$ km bred

Nyårsdagen innover, og fann stasjonsplassen

Landskapet ved stasjonen

Kor langt frå kosse-plassen

Turen til stasjonen tok 3-4 timar med lass

115000 lb. kull og olje.

Ingen vest kor mange lass eller kor mange tonn vest fyllas

Kassengene to er lang Polarboken
1000 kassett med proviant og agnust. utstyr

Rart å reisa med flyg der vi hadde kjempa oss
fram ills rettane east der traktorane hadde kjempa
seg fram. På under eit par timar ~~hadde vi~~ var
~~mitt like langt~~ lenger aust enn vi skam etter
to månaders krøying med traktor. For oss som
eit år lidlegane hadde sugla oss fram på bakken,
gjekk vel flaya litt for fort. Det er vanskeleg å
absorbere alt ein ser, på så kort tid.

Måke av himdane måtte skylast og det er uvanleg
å chila lag med faste kameratar og friske slottar.

Det er på rart med han Olav Nordmann. Han
er å treffe overalt i verda, lengst i nord og lengst
i sør, nær sagt. ^{stort} Trass i den ~~store~~ avstanden mellom Norge og Antarktis
kom Nordmann ~~leng~~ ^{likevel} tidleg med i oppdaginger og
~~utgranskinger~~ ^{vitenskaplege ekspedisjonar} dit. ^{der} Ege
skal berre stutt nemme nokke av det som er gjort av

nordmann:

7 1899 ^{var} Nordmann Carsten Borchgrevink ~~var~~
ledar for ~~sin engelske ekspedisjon i 1899~~ den
første overvintringsekspedisjonen på det antarktiske
fastlandet. ~~Etter~~ men dette var ein engelsk ekspedisjon.

Den vi hoppar framover i tida til 1911 møter
vi Roald Amundsen og hans menn i det dramatiske
kappløpet med engelskmannen ^(sist) Robert Scott ~~der~~
der målet var å nå Sørpolen.

Kostnadene var for først av stipulerte til rundt
4 1/2 mill. kroner. Senere var ekspedisjonen ~~2~~ nfo

Sammenheng

Ekspedisjonen 1902-1903

Kostnadene 1902-1903

Stasjonsplanen, bistasjonen, formlid med den,
Arbeidet på stasjonen og i feltet.

Arbeidet er ikke en, to eller tre manns arbeid, men
et nøye samarbeid mellom i alt _____ 14, 14 8 9.

Fritidsarbeid

Spikedom,

Nye nordmenn har

Maudheim

flüchtig & in Landstetten. Vi bürker hievel helst
weltskeri.

